

در بیان حقایق امام صادق

سیوطی

جلسه ۵۴

استاد: وافی یزدی

موضوع: نواسخ (۴: حروف مشبیه بالفعل)

در معطوف بر اسم «ان»، دو اعراب جایز است:

- ۱- نصب: ان زیداً قائماً و عمرواً (که اصل و بهتر، نصب است)
- ۲- رفع: ان زیداً قائماً و عمرواً (بنابر عطف بر محل «زید» که مبتدا بوده یا اینکه «عمرواً» مبتدا برای خبر محذوف باشد)

توجه:

به شرطی رفع جایز است که معطوف، بعد از تکمیل جمله بیاید وگرنه فقط نصب جایز است؛ مثل: ان زیداً و عمرواً قائماً (که «عمرواً» قبل از تکمیل جمله و ذکر خبر، آمده است)

نکته ۱:

معطوف بر اسم «ان» و «لکن» نیز همانند معطوف بر اسم «ان» هستند (رفع و نصبشان جایز است)، البته در معطوف بر اسم «ان» به شرطی دو وجه جایز است که خود «ان» بعد از فعلی باشد که به معنای «علم» یا شبیه آن است.

نکته ۲:

معطوف بر اسم «لیت»، «لعل» و «کأن»، فقط منصوب شده و رفع نمی گیرند.